

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2015 — Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (sag C-108/14) og Finanzamt Hamburg-Mitte (sag C-109/14) mod Finanzamt Nordenham (sag C-108/14) og Marenave Schiffahrts AG (sag C-109/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Forenede sager C-108/14 og C-109/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — moms — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 17 — ret til fradrag — delvist fradrag — moms erlagt af holdingselskaber ved erhvervelse af kapital, der er investeret i deres datterselskaber — tjenesteydelser leveret til datterselskaberne — datterselskaber, der er oprettet som personselskaber — artikel 4 — dannelse af en gruppe af personer kan betragtes som én enkelt afgiftspligtig person — betingelser — krav om over-underordningsforhold — direkte virkning)

(2015/C 302/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (sag C-108/14) og Finanzamt Hamburg-Mitte (sag C-109/14)

Sagsøgte: Finanzamt Nordenham (sag C-108/14) og Marenave Schiffahrts AG (sag C-109/14)

Konklusion

- 1) Artikel 17, stk. 2 og 5, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2006/69/EF af 24. juli 2006, skal fortolkes således, at:
 - omkostninger forbundet med erhvervelsen af andele i datterselskaber, der er afholdt af et holdingselskab, som deltager i administrationen af datterselskaberne, og som i forbindelse hermed udøver økonomisk virksomhed, skal antages at vedrøre holdingselskabets generelle omkostninger, og merværdiafgiften erlagt i forbindelse med disse omkostninger skal i princippet fradrages fuldt ud, medmindre visse udgående økonomiske transaktioner er fritaget for moms i medfør af sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2006/69/EF; i så fald kan der kun ske fradrag på grundlag af metoden fastsat i samme direktivs artikel 17, stk. 5
 - omkostninger forbundet med erhvervelsen af andele i datterselskaber, der er afholdt af et holdingselskab, som alene deltager i administrationen af visse af datterselskaberne, og som med hensyn til de øvrige datterselskaber derimod ikke udøver en økonomisk virksomhed, skal alene antages delvist at vedrøre holdingselskabets generelle omkostninger, og merværdiafgiften erlagt i forbindelse med disse omkostninger kan følgelig kun fradrages forholdsmæssigt for et beløb, der svarer til de omkostninger, der vedrører økonomisk virksomhed i henhold til de kriterier for fordeling, som er fastsat af medlemsstaterne, der ved udøvelsen af denne beføjelse skal tage hensyn til sjette direktivs formål og opbygning — hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve — og herved fastsætte en beregningsmetode, som objektivt afspejler, hvilken del af de forudgående udgifter der reelt skal henføres til økonomisk virksomhed og til ikke-økonomisk virksomhed.
- 2) Artikel 4, stk. 4, andet led, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2006/98, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en national lovgivning forbeholder muligheden for at danne en gruppe af personer, der kan betragtes som én enkelt afgiftspligtig person, som fastsat i denne bestemmelse, alene for de enheder, som er juridiske personer og knyttet til denne gruppes beherskende selskab i et over-underordningsforhold, medmindre disse to krav udgør nødvendige og passende foranstaltninger til at opfylde de tilsigtede formål at forhindre praksis og adfærd, som udgør misbrug, og bekæmpe momssvig og momsunddragelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 3) Artikel 4, stk. 4, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2006/98, kan ikke anses for at have direkte virkning, der gør det muligt for afgiftspligtige personer over for deres medlemsstat at gøre krav på en fradragsret i tilfælde, hvor lovgivningen i denne medlemsstat ikke er i overensstemmelse med denne bestemmelse og ikke kan fortolkes i overensstemmelse med bestemmelsen.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juli 2015 — ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA mod Consiliul Concurenței (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien)

(Sag C-172/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — karteller — fremgangsmåde med henblik på fordeling af kunder på et marked for private pensionsfonde — eksistensen af en konkurrencebegrænsning som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater)

(2015/C 302/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Sagsøgt: Consiliul Concurenței

Konklusion

Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at aftaler om fordeling af kunder som dem, der er indgået mellem de private pensionsfonde i hovedsagen, udgør et kartel med et konkurrencebegrænsende formål, idet antallet af kunder, der er omfattet af disse aftaler, ikke er relevant for vurderingen af betingelsen om en begrænsning af konkurrencen i det indre marked.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 7.7.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — A mod B (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-184/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — kompetence vedrørende underholdspligt — forordning (EF) nr. 4/2009 — artikel 3, litra c) og d) — anmodning om underhold til mindreårige børn, der fremsættes samtidig med en sag om separation mellem forældrene, og som er indgivet i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor børnene har deres sædvanlige bopæl)

(2015/C 302/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Error! Reference source not found.